

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๔/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
เกี่ยวกับข้อมูลคุณสมบัติของผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นรองประธานองค์การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ภาคประชาชน) มีหนังสือ ที่ ๐๗.๒๕๕๑ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายงาน ๙. ว่า มีคุณสมบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือไม่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีหนังสือ ที่ อย ๔๐๐๐๑/๑๓๕๐ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากประสาจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น ตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ อตร. อย. ๔๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีความสนใจ นาง ส. ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งและได้รับเลือกเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใน การเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ อตร. อย. ๔๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจเลือกตั้งบุคคลเข้าไปบริหารท้องถิ่นต่อไป แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดังกล่าว

ในที่พิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์แจงว่า ข้อมูลตามอุทธรณ์ดังกล่าวผู้อุทธรณ์ต้องการเฉพาะวุฒิการศึกษาหรือคุณสมบัติในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อนำมาใช้ในการสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาชี้แจงว่า คุณสมบัติที่ใช้ในการสมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้แก่ ข้อมูลตามข้อกำหนดคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๕ ที่กำหนดไว้ดังนี้

(๑) ใบสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (แบบ ผ.ก. ๒๕)

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๓) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือหลักฐานการเลี้ยงภาระ

(๔) ใบรับรองแพทย์

(๕) หลักฐานอื่นๆ เนื่อง สำเนาเปลี่ยนชื่อหรือชื่อสกุล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเห็นว่า ข้อมูลในส่วนที่กรอกลงในใบสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งระบุเนื้อหาที่เกี่ยวกับข้อ สัญชาติ วัน เดือน ปีเกิด ตลอดทั้งชื่อและสัญชาติของบิดา มารดา ของนาง ส. เป็นต้น และข้อมูลในส่วนที่ปรากฏตามหลักฐานที่แนบใบสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าว เป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับนาง ส. ไม่ประสงค์จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ แต่หากผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่านาง ส. ใช้วัตถุการศึกษาใดหรือใช้คุณสมบัติในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารห้องคืนมาใช้ในการสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก็สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการนิเทศการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ข้อมูลวัตถุการศึกษาหรือคุณสมบัติในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารห้องคืน เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคุณสมบัติที่ใช้ในการสมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของนาง ส. ซึ่งเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารห้องคืน พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดไว้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะช่วยในการตรวจสอบความถูกต้องของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งถือเป็นบุคคลสาธารณะ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการนิเทศการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำนิเทศให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เทื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายอรุณรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

นายราเจน์ ภาครัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ โพบูรณ์

กรรมการ

นายอีกหาญ โอมรัคกต์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๙/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภออย่างตลาดเกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภออย่างตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎร หมู่ที่ ๑๑ ตำบลโนนสูง อำเภออย่างตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ลงสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านโนนสว่าง แต่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นบุคคลที่ขาดคุณสมบัติการลงสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงนายอำเภออย่างตลาด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. ความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัคร
๒. คำสั่งที่ข้าดจำกัดคุณสมบัติ
๓. ประกาศรับสมัครผู้ใหญ่บ้าน
๔. ประกาศรับรองว่าเป็นผู้ใหญ่บ้าน

อำเภออย่างตลาดมีหนังสือ ที่ กส ๑๗๐๗/๑๕๗๙ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่ออุทธรณ์ คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า อำเภออย่างตลาดได้ประกาศเลือกผู้ใหญ่บ้าน บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๑๑ ตำบลโนนสูง อำเภออย่างตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ แทนตำแหน่งที่ว่างลง โดยมีผู้แสดงความประสงค์เข้าสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ๒ คน คือ ผู้อุทธรณ์ และนาย ณ. จากการตรวจสอบคุณสมบัติปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์เคยต้องคำพิพากษาในความผิดฐานปลอมเอกสารลิขิตร และใช้เอกสารลิขิตรปลอม จำคุก ๑ ปี และปรับ ๗,๐๐๐ บาท แต่ผู้อุทธรณ์ (จำเลย) ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี ศาลจึงลดโทษกึ่งหนึ่ง และพินิจแล้วเห็นว่าจำเลยปลอมเอกสารการถูกเงินเพื่อนำไปเป็นเงินทุนหมุนเวียนของกลุ่มคอมทรัพย์ที่จำเลยเป็นประธานกลุ่ม หาได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวไม่ หลังเกิดเหตุจำเลยได้รับความเข้าใจกับผู้เสียหายโดยผู้เสียหายไม่ติดใจเจ้าความ ศาลเห็นว่าพฤติกรรมไม่ร้ายแรง โทษจำคุกให้รอลงอาญา นอกจากนั้นผู้อุทธรณ์ยังถูกอกกลั่นว่ากระทำการใดความผิดอาญาฐานยักยอกทรัพย์โครงการ SML และเงินกองทุนหมู่บ้าน โดยในขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล จากสาเหตุดังกล่าวคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านโนนสว่าง ตามคำสั่งอำนวยการ ที่ ๒๗๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ มีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน อำเภออย่างตลาดจึงได้ประกาศให้นาย ณ. ผู้สมัครซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม เพียงรายเดียวเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๑๑ ตำบลโนนสูง อำเภออย่างตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า การสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านโน้นสว่างได้ดำเนินการเรียบร้อย และอำเภอทางตลาดได้ประกาศ
ผู้ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านแล้ว โดยผู้อุทธรณ์ถูกตัดสิทธิในการสมัครเพราจะขาดคุณสมบัติตามการพิจารณาของคณะกรรมการ
ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจาก
การพิจารณาดังกล่าว ซึ่งสมควรที่จะได้รับทราบการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับตนเอง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้
ผู้อุทธรณ์ได้ทราบจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ และอำเภอทางตลาด
ตลอดจนข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการข้างต้นเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ได้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอ
ยางตลาดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมด พร้อมทั้งสำเนาที่มีcarrier รองรูปถ่ายแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณานุํ ๑

นายชุดภัย

บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางแหน่งน้อย

วิศวโยธิน

กรรมการ

ร้อยโท วิรักษ์

พันธุ์อมพล

กรรมการ

นายสมชาย

ห้อมลออ

กรรมการ

นายพีรพล

ไตรเทพวิทย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
เกี่ยวกับการวินิจฉัยคุณสมบัติของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดไทร

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์รายภูรทำบลตลาดไทร อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงอำเภอชุมพวง ขอสำเนาเอกสารที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยคุณสมบัติของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดไทร กรณีผู้อุทธรณ์รองเรียนต่อจังหวัดนครราชสีมากล่าวหาคุณสมบัติของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตลาดไทร ว่ามีพฤติกรรมทุจริตในการดำเนินงาน

อำเภอชุมพวงมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๗๔.๐๔/๒๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยคุณสมบัติของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดไทร ยังอยู่ในขั้นตอนการวินิจฉัยของนายอำเภอชุมพวง จึงไม่สามารถอนุญาตให้คัดสำเนาดังกล่าวได้ เนื่องจาก การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ถึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอชุมพวง ประกอบกับข้อกฎหมายว่าด้วย ร้องเรียนกล่าวหาคุณสมบัติของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตลาดไทร ว่ามีพฤติกรรมทุจริตในการดำเนินงานหลายประการ จังหวัดนครราชสีมา ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วมีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๘๗๔.๔/๑๗ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงอำเภอชุมพวง แจ้งความเห็นของจังหวัดนครราชสีมาเกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาดังกล่าว โดยให้นายอำเภอชุมพวงตรวจสอบและพิจารณาวินิจฉัย ว่า พฤติกรรมของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดไทรและเจ้าหน้าที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๔/๑ และมาตรา ๖๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันหรือไม่ ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอำเภอชุมพวงขอเอกสารที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยคุณสมบัติของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดไทรดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในที่นี้การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อำเภอชุมพวงนี้แจงเป็นหนังสือว่า ได้รายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับคุณสมบัติของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดไทรให้จังหวัดนครราชสีมาทราบแล้ว โดยขอทราบความเห็นของจังหวัดนครราชสีมาเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวเพื่อประกอบการดำเนินการต่อไปด้วย ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้สอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากอำเภอชุมพวง ได้รับแจ้งว่าจังหวัดนครราชสีมาังไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ให้อำเภอชุมพวงทราบแต่อย่างใด ข้อที่ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องพนักงานดำเนินตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือไม่ จึงอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า การวินิจฉัยคุณสมบัติของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดไทรเป็นขั้นตอนหนึ่งในการดำเนินการ
ตามพระราชบัญญัติสภាដำນลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๗๗ เกี่ยวกับการพัฒนาจากตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น
เพื่อขอเท็จจริงปรากฏว่าเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์
คือเอกสารที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยคุณสมบัติของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดไทร จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิอภิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในขั้นนี้ยังไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประนีต

กรรมการ

นางธิดา ครีไฟพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจันนึก

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์กรบริหารส่วนตำบลนาสีนวน จังหวัดมุกดาหาร
เกี่ยวกับผลการสอบคัดเลือก

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์กรบริหารส่วนตำบลนาสีนวน จังหวัดมุกดาหาร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นพนักงานจ้างขององค์กรบริหารส่วนตำบลนาสีนวน ตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าไฟฟ้า มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลนาสีนวนเพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ได้แก่

- (๑) ผลการสอบของผู้อุทธรณ์
- (๒) ผลการสอบของนาย ว.
- (๓) คุณสมบัติที่สมัครสอบของนาย ว.

องค์กรบริหารส่วนตำบลนาสีนวนมีหนังสือ ที่ มท ๗๙๗๐/๒๗๗ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๒ และ ๓ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์กรบริหารส่วนตำบลนาสีนวน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงพังได้ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลนาสีนวนได้ประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุเป็นพนักงานจ้างตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าไฟฟ้า ๑ อัตรา โดยมีผู้แสดงความประสงค์เข้าสมัคร ๒ คน คือ ผู้อุทธรณ์ และนาย ว. องค์กรบริหารส่วนตำบลนาสีนวนได้กำหนดวิธีการสอบคัดเลือก โดยแบ่งออกเป็นการสอบข้อเขียน ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย และการสอบสัมภาษณ์ ผลการสอบปรากฏว่า นาย ว. เป็นผู้ผ่านการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์เกิดความสงสัยว่าได้ใช้สิทธิข้อข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ได้รับการเปิดเผยเฉพาะผลการสอบของตนเท่านั้น ในทันทีที่ทราบผลการสอบและคุณสมบัติที่สมัครสอบของนาย ว. ให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลายมือชื่อที่บ่งบอกว่าเป็นบุคคลใดปรากฏอยู่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ไม่ผ่านการสอบคัดเลือกเป็นพนักงานจ้างขององค์กรบริหารส่วนตำบลนาสีนวน ในตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าไฟฟ้า เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากผลการพิจารณาคัดเลือกนั้น จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบผลการสอบรวมถึงคุณสมบัติที่สมัครสอบของผู้ผ่านการคัดเลือกซึ่งองค์กรบริหารส่วนตำบลนาสีนวนให้เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลแม้บางส่วนจะมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยก็เป็นข้อมูลทั่วๆ ไป ซึ่งการเปิดเผยไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบยังจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลนาสีนวนด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในอุตสาหกรรม จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์กรบริหารส่วนตำบลนาสีนวน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประเนต

กรรมการ

นางธิดา ศรีโพธิรอน

กรรมการ

นายพูลประโภชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

ผลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจันนิก

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๙/๒๕๖๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกสรุปเรื่องของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการทำวินัย

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำเนินการสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลเมืองราชบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ บันทึกสรุปเรื่องซึ่งจัดทำโดยเจ้าหน้าที่กองพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ สำนักงานตำรวจนคราชีวิต ซึ่งเสนอต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจนครบาลเกี่ยวกับการดำเนินการทำวินัย คดีที่ ๑ (อ.ก.ตร. วินัยคดีที่ ๑) ในประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ให้ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

รายการที่ ๒ บันทึกสรุปเรื่องซึ่งจัดทำโดยเจ้าหน้าที่กองอุทธรณ์และร้องทุกษ์ สำนักงานตำรวจนคราชีวิต ซึ่งเสนอต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจนครบาลเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกษ์ (อ.ก.ตร. อุทธรณ์และร้องทุกษ์) ในประชุมเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๑ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ให้แสดงโดยชัดเจนว่าผู้ใดบ้างเป็นผู้จัดทำและลงนามในบันทึกทั้ง ๒ รายการดังกล่าว

สำนักงานตำรวจนคราชีวิตมีหนังสือที่ ๐๐๓๙.๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารความเห็นหรือคำแนะนำนำทางในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ในการรักษาภินิยมของข้าราชการตำรวจนี้ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยว่าจากของผู้แทนสำนักงานตำรวจนคราชีวิต คำชี้แจงด้วยว่าจากของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ตำรวจนครบาล ๗ ได้มีคำสั่ง ที่ ๙๐๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ถือว่าไม่ส่วนรวมการสอบสวนที่มีผู้บังคับบัญชาไม่ความเห็นควรลั่นฟ้องผู้ต้องหาไปให้พนักงานอัยการพิจารณา แต่กลับยืนคำร้องฝ่ายขังผู้ต้องหาต่อศาลต่อไปอีกจนครบ ๔๔ วัน เมื่อหมดอำนาจของฝ่ายขังตามกฎหมาย ศาลจึงปล่อยตัวผู้ต้องหาไปและไม่สามารถติดตามตัวผู้ต้องหานำส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องต่อศาลได้เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ต่อมาตำรวจนครบาล ๗ ได้มีคำสั่ง ที่ ๗๙๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการตามมติคณะกรรมการข้าราชการตำรวจนครบาล (ก.ตร.) ตามความเห็นของ อ.ก.ตร. วินัยคดีที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวตามขั้นตอนแต่ ก.ตร. โดยความเห็นของ อ.ก.ตร. อุทธรณ์และร้องทุกษ์ได้ยกอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขคดีที่ ๑/๒๕๖๐ ให้เพิกถอนคำสั่งตำรวจนครบาล ๗ ที่ ๗๙๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ และให้ดำเนินการสอบสวนผู้อุทธรณ์เพิ่มเติม หรือสอบสวนใหม่

ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๗ เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ครบถ้วน และไม่ได้ดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์มีโอกาสต่อสู้ดีอย่างเต็มที่ ตำรวจภูธรภาค ๗ จึงมีคำสั่ง ที่ ๙๖/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๐ ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สน.๑) สถานีตำรวจนครบาลวังทองราษฎร์ และมีคำสั่ง ที่ ๙๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วินัยผู้อุทธรณ์ใหม่ ผลการสอบสวนครั้งใหม่สรุปว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิดตามข้อกล่าวหา หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นี้

ในที่นี้พิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งแจ้งด้วยว่า ทราบผลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากเกรงว่าผู้อุทธรณ์จะนำไปฟ้องร้องดำเนินคดีแก่เจ้าหน้าที่ผู้เสนอความเห็นต่อ อ.ก.ตร. วินัยคดีที่ ๑ และ อ.ก.ตร. อุทธรณ์และร้องทุกข์

ส่วนผู้อุทธรณ์ซึ่งสรุปว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐ ระหว่างที่ผู้อุทธรณ์รับราชการที่สถานีตำรวจนครบาลวังทองราษฎร์ ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถส่งสำเนาสำนวนการสอบสวนคดียาเสพติดให้กับพนักงานอัยการได้ เนื่องจากสำนวนหาย ผู้อุทธรณ์ได้ประสานกับพนักงานอัยการขอส่งสำเนาสำนวนการสอบสวนแทนแต่มีการกลั่นแกล้งกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าไม่ดำเนินการส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการและเรียกรับเงินจากผู้ต้องหา ซึ่งการสอบสวนดำเนินการทางวินัยนั้นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่ามีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ในข้อหาดังกล่าว แต่แจ้งว่าผู้อุทธรณ์ทำสำนวนบทพร่องเท่านั้นและสรุปผลการสอบสวนว่าผู้อุทธรณ์กระทำการลักทรัพย์ แต่ไม่ดำเนินการทางวินัยนั้นคดีที่ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์และร้องทุกข์ แต่หลังจากที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาว่ากระบวนการสอบสวนในครั้งแรกไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตำรวจนครบาล ๗ จึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ใหม่ ผลการสอบสวนครั้งใหม่สรุปว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำการลักทรัพย์ แต่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้อุทธรณ์จะดำเนินการทางวินัยและทางอาญาแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต่อไป

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นกระบวนการที่เจ้าหน้าที่กองพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เสนอความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อ อ.ก.ตร. วินัยคดีที่ ๑ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นกระบวนการที่เจ้าหน้าที่กองอุทธรณ์และร้องทุกข์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เสนอความเห็นเบื้องต้นกรณีผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งตำรวจนครบาล ๗ ที่มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการต่อ อ.ก.ตร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ ซึ่ง อ.ก.ตร. วินัยคดีที่ ๑ และ อ.ก.ตร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ อาจเห็นชอบตามที่เจ้าหน้าที่เสนอหรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่นก็ได้ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคอม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีความนิยมด้วยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำเนง เนสิมณฑ์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนตรี รุปสุวรรณ

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉั่วเฉลิม

กรรมการ

ผลเอก วิชิต บุณยະวงศ์

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนคดีทั้งหมด

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

คำวินิจฉัยร้องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๗

๓๓๗

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๗/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งกรรมการขันส่งทางบกที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาออกใบอนุญาต
ประกอบการขันส่งผู้โดยสารในเส้นทางหมวด ๓ สายที่ ๔๙ มุกดาหาร - แม่สอด

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการขันส่งทางบก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงกรรมการขันส่งทางบกเพื่อขอข้อมูลข่าวสาร ผลการพิจารณาของคณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลางเกี่ยวกับการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการขันส่งประจำทาง ด้วยรถที่ใช้ในการขันส่งผู้โดยสารในเส้นทางหมวด ๓ สายที่ ๔๙ มุกดาหาร - แม่สอด และขอคัดสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาดังกล่าว

กรรมการขันส่งทางบกมีหนังสือ ที่ คค.๐๔๐.๒/๑๙๗๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายงานการประชุมคณะกรรมการขันส่งทางบก เนื่องจากเป็นการพิจารณาเพื่อเสนอความเห็นต่อนายทะเบียนกลาง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด

ทั้งนี้ กรมการขันส่งทางบกได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารผลการพิจารณาของคณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลาง และสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลางให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่ออุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยว่าจากของผู้แทนกรรมการขันส่งทางบก คำชี้แจงด้วยว่าจากของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารจากกรรมการขันส่งทางบกจำนวน ๒ รายการ ได้แก่ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลาง และสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกเกี่ยวกับการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการขันส่งประจำทางด้วยรถที่ใช้ในการขันส่งผู้โดยสารในเส้นทางหมวด ๓ สายที่ ๔๙ มุกดาหาร - แม่สอด ซึ่งกรรมการขันส่งทางบกได้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกนั้นไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เป็นจากการออกใบอนุญาตประกอบการขันส่งประจำทางเป็นจำนวนมากของนายทะเบียนกลาง โดยนายทะเบียนกลางได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากำหนดแนวทางพัฒนารูปแบบในการออกใบอนุญาตประกอบการขันส่งประจำทางด้วยรถโดยสาร ดำเนินการคัดเลือกบริษัทผู้ยื่นคำขอที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเสนอ นายทะเบียนกลางพิจารณา ซึ่งนายทะเบียนกลางอาจเห็นชอบตามที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดแนวทางฯ เสนอหรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่นได้ เมื่อนายทะเบียนกลางพิจารณาแล้ว เห็นว่าควรออกใบอนุญาตประกอบการขันส่งประจำทางให้แก่บริษัทผู้ยื่นคำขอรายใดก็จะนำเรื่องเสนอคณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลางจะพิจารณาว่าจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติตามที่นายทะเบียนกลางเสนอ โดยคณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลางจะพิจารณาว่าเป็นอย่างอื่นไม่ได้ ทั้งนี้ ผู้แทนกรรมการขันส่งทางบกยืนยันว่าไม่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการขันส่งประจำทางแต่อย่างใด สาเหตุที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารเนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขออนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางด้วยรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารในเส้นทางหมวด ๗ สายที่ ๔๒๙ มุกดาหาร - แม่สอด แต่ไม่ได้รับการพิจารณาตัดเลือก โดยคณะกรรมการพิจารณากำหนดแนวทางฯ ได้พิจารณาคัดเลือกบริษัท พ. เสนอนายทะเบียนกลางและนายทะเบียนกลางได้นำเสนอคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางพิจารณาอนุมัติ ซึ่งคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางได้มีมติอนุญาตตามที่นายทะเบียนกลางเสนอหลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้อข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในทันพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนกรรมการขนส่งทางบกชี้แจงด้วยว่าจากว่า เหตุผลที่กรรมการขนส่งทางบกปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ เพราะนายทะเบียนกลางมีอำนาจที่จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นได้ ประกอบกับกรรมการขนส่งทางบกได้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางซึ่งมีข้อมูลรายละเอียดเที่ยวกับกระบวนการคัดเลือกผู้ยื่นคำขออนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางเหมือนกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ส่วนผู้อุทธรณ์ที่แจ้งด้วยว่าสูบว่า ผู้อุทธรณ์ติดใจสังสัยกระบวนการคัดเลือกผู้ยื่นคำขออนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางว่ามีความไปร่วมหรือไม่โดยเฉพาะการใช้ดุลพิจารณาให้คะแนนแผนการดำเนินงานของผู้ยื่นคำขออนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางแต่ละรายของคณะกรรมการพิจารณากำหนดแนวทางฯ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าแผนการดำเนินงานของผู้อุทธรณ์นั้นดีกว่าแผนการดำเนินงานของบริษัท พ. แต่กลับได้คะแนนน้อยกว่าบริษัท พ.

อนึ่ง คณะกรรมการฯ ได้ชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ผู้แทนกรรมการขนส่งทางบกยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการการขนส่งทางบกเนื่องจากการขนส่งทางบกไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบและแจ้งยืนยันต่อคณะกรรมการฯ ว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณากำหนดแนวทางฯ แต่เข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับที่ขอของคณะกรรมการดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าแม้ผู้อุทธรณ์จะระบุข้อข้อมูลข่าวสารคลาดเคลื่อนไปจากเจตนาอันแท้จริง คณะกรรมการก็มีอำนาจดำเนินการเรื่องอุทธรณ์ต่อไปได้

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นรายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณากำหนดแนวทางฯ เพื่อพิจารณาคัดเลือกบริษัทผู้ยื่นคำขอออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางด้วยสารในเส้นทางหมวด ๗ สายที่ ๔๒๙ มุกดาหาร - แม่สอด ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสมesen นายทะเบียนกลางพิจารณาซึ่งนายทะเบียนกลางอาจเห็นชอบตามที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดแนวทางฯ เสนอหรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่นได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมีสภาพเป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องนี้ยังเรื่องใดตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการพิจารณากำหนดแนวทางฯ ในการเสนอความคิดเห็นซึ่งความเห็นมีความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็น การที่กรรมการขนส่งทางบกปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นขอบคุณแล้ว

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เนลิมฉัตร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุณยะวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉั่วเนลิม

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ ลิงหาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙/๒๕๖๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งอำเภอภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนักงานการสอนสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตัวแทนงประวานสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลลังทอง อำเภอภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงอำเภอภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนักงานการสอนสวนข้อเท็จจริง หนังสือร้องเรียนกล่าวโทษและหนังสือสรุปผลการพิจารณา จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ หนังสือร้องเรียนกล่าวโทษว่าผู้อุทธรณ์ละเลยไม่ปฏิบัติการหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วยทุกฉบับ

รายการที่ ๒ บันทึกเสนอของเจ้าหน้าที่ผู้เป็นเจ้าของเรื่องราวดึงนายอำเภอภักดีชุมพล ก่อนที่นายอำเภอภักดีชุมพล จะทำความเห็นตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาศักดิ์สิทธิ์ ดำเนินการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๗๗ เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิเพื่อสั่งให้ประวานสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลลังทองพัฒนาตัวอย่าง

รายการที่ ๓ หนังสือของอำเภอภักดีชุมพลที่นายอำเภอภักดีชุมพลได้เสนอความเห็นตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติ สภาพัฒนาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๗๗ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิสั่งให้ประวานสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลลังทองพัฒนาตัวอย่าง

รายการที่ ๔ หนังสือแจ้งจากจังหวัดชัยภูมิให้นายอำเภอภักดีชุมพลแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองซึ่งเป็นเรื่องราชการปฏิบัติโดยเนื่องจากหนังสือของอำเภอภักดีชุมพลในรายการที่ ๓

อำเภอภักดีชุมพลมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๙๔.๗/๒๖๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เนื่องจากอยู่ในระหว่างการดำเนินการตรวจสอบของคณะกรรมการสอนสวนข้อเท็จจริง อำเภอภักดีชุมพล และเป็นเอกสารการแสดงความติดเทื้อนหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ทั้งนี้ อำเภอภักดีชุมพลได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑ ถึงประวานสภาพองค์การข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่ออุทธรณ์คำสั่ง ผู้ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยว่าจากของผู้แทนอำเภอภักดีชุมพล หนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า อำเภอภักดีชุมพลได้รับแจ้งจากองค์การบริหารส่วนตำบลลังทองกล่าวหาผู้อุทธรณ์ที่เป็นประวานสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลลังทองว่ามีพฤติกรรมปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำให้เกิดความไม่เรียบร้อยในการประชุมสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลและเกิดความเลือกปฏิรูป แก้ไขราชการได้ อำเภอภักดีชุมพลได้ดำเนินการสอบสวนแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวหลายประการจึงรายงานเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิพิจารณา

สั่งให้ผู้อุทธรณ์พันจากคำแทนงประทานสภากองค์การบริหารส่วนตำบลลังทอง ตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาร่างและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๗๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๗๖ ต่อมาจังหวัดชัยภูมิพิจารณาแล้วเห็นว่าการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวยังไม่ได้มีการแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อที่จะมีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน จึงแจ้งให้อำเภอภักดีชุมพล แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและดำเนินการแจ้งสิทธิหน้าที่ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ขณะนี้อำเภอภักดีชุมพลได้ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งจากจังหวัดชัยภูมิและผู้อุทธรณ์ได้แก้ข้อกล่าวหาด้วยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

ในทันพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนอำเภอภักดีชุมพลแจ้งด้วยว่า เหตุผลที่อำเภอภักดีชุมพลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นี้องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการเรื่องราวด้วยที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวโทษเรียนกล่าวโทษ อันเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือคำแนะนำนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีที่ถูกกล่าวเรียนกล่าวหาเพียงพอที่จะโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานแล้ว

ส่วนผู้อุทธรณ์ซึ่งเพิ่มเติมด้วยหนังสือสรุปว่า อำเภอภักดีชุมพลได้ทำหนังสือรายงานเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิพิจารณาสั่งให้ผู้อุทธรณ์พันจากคำแทนงประทานสภากองค์การบริหารส่วนตำบลลังทองโดยไม่มีการสอบสวนข้อเท็จจริงแต่กลับใช้หนังสือร้องเรียนของนาย ส. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลังทองเป็นหลักในการวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์พันจากคำแทนงโดยที่ผู้อุทธรณ์กับนาย ส. มีปัญหาด้วยกันเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ต่อมาจังหวัดชัยภูมิได้มีหนังสือแจ้งให้อำเภอภักดีชุมพลแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและดำเนินการแจ้งสิทธิหน้าที่ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ซึ่งอำเภอภักดีชุมพลได้มีหนังสือแจ้งเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้อย่างไรเพราผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่าอำเภอภักดีชุมพลเสนอความคิดเห็นตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาร่างและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๗๗ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิพิจารณาสั่งให้ผู้อุทธรณ์พันจากคำแทนงด้วยเหตุใด

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ อำเภอภักดีชุมพลได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ววิจั่งไม่มีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไปกรณีเป็นอันยุติ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ นั้น เป็นเพียงบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เป็นเจ้าของเรื่อง และเป็นความเห็นของนายอำเภอภักดีชุมพล โดยเป็นการประมวลข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อเสนอความเห็นตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาร่างและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๗๗ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิสั่งการตามที่นายอำเภอภักดีชุมพลมีความเห็นหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เป็นเจ้าของเรื่องและความเห็นของนายอำเภอภักดีชุมพล จึงมีสภาพเป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ในการเสนอความคิดเห็นซึ่งความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นภายในกรอบการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ประกอบกับจังหวัดชัยภูมิได้พิจารณาเห็นว่าการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวยังไม่ได้มีการแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อที่จะมีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานจึงแจ้งให้อำเภอภักดีชุมพลแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและดำเนินการแจ้งสิทธิหน้าที่ให้ผู้อุทธรณ์ทราบอันเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาทางปกครองเสียให้ถูกต้อง การตรวจสอบข้อเท็จจริงและการเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เป็นเจ้าของเรื่องและการเสนอความเห็นของนายอำเภอภักดีชุมพลในครั้งแรกจึงยังไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อผู้อุทธรณ์ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ การที่อำเภอภักดีชุมพลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

ฉบับนี้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยก
อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เนติมณฑ์

กรรมการ

นางมลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต พลเฉลิม

กรรมการ

ผลเอก วิชิต บุณยะวัฒน์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๐

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ป ๒๕๕๐

๓๗๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๕/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมป่าไม้เกี่ยวกับหนังสือของจังหวัดกาญจนบุรี

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมป่าไม้

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๖ กรมป่าไม้ มีบันทึกลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงกรมป่าไม้ ขอสำเนาเอกสารจำนวน ๒ ฉบับ ดือ

๑. หนังสือจังหวัดกาญจนบุรี ที่ กจ ๐๐๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง ร้องเรียนขอให้ช่วยระงับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ป่าไม้จังหวัดกาญจนบุรี

๒. หนังสือร้องเรียนของนาง ว.

กรมป่าไม้ โดยกองการอนุญาตมีบันทึก ที่ ทส ๑๖๐.๑/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิ์ภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้เนื่องจากเรื่องนี้มีการฟ้องร้องเป็นคดีความและการพิจารณาจังไม้ลื้นสุด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมป่าไม้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้วข้อเท็จจริงฟังได้ว่านาง ว. มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี ร้องเรียนขอให้ระงับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ กรมป่าไม้ กรณีนาง ว. ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้เครื่องจักรเพื่อประดิษฐ์กรรม ตามคำขอลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ต่อป่าไม้อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี แต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจนถึงวันที่ได้ทำหนังสือร้องเรียน ทำให้ได้รับความเสียหายเนื่องจากได้รับการอนุมัติสินเชื่อจากธนาคารแล้ว แต่ไม่สามารถดำเนินกิจการได้ เพราะยังไม่ได้รับการต่อใบอนุญาต จังหวัดกาญจนบุรี ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นแล้วมีหนังสือ ที่ กจ ๐๐๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไปให้กรมป่าไม้พิจารณาดำเนินการ ต่อมากรมป่าไม้สั่งคำสั่ง ที่ ๒๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปให้หลักย่อคำ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการร้องเรียนมีการกล่าวพาดพิงทำให้ตนได้รับความเสียหาย จึงขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบสิทธิ์ของตน

ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรมป่าไม้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐.๑/๑๓๗๗ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นหนังสือที่จังหวัดกาญจนบุรี ส่งเรื่องร้องเรียนของนาง ว. หมายความป่าไม้ จึงไม่ใช่หนังสือของกรมป่าไม้ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกรมป่าไม้ จึงไม่พิจารณาว่าสมควรเปิดเผยหรือไม่ แต่มีมติให้ผู้อุทธรณ์ไปร้องขอต่อจังหวัดกาญจนบุรีโดยตรง ล่วงหน้าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นหนังสือร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ จึงถือเป็นเอกสารของทางราชการ เนื่องจากการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียนนั้น แม้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงจะได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงต่อกรมป่าไม้แล้ว แต่เรื่องยังอยู่ระหว่าง

การพิจารณาวินิจฉัยของผู้บริหารของกรมป่าไม้ ผลการพิจารณาดังนี้ไม่เป็นที่แนบท้ายมีมูลตามที่ร้องเรียนหรือไม่ การเปิดเผย
จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกรมป่าไม้จึงสืบต่อไปให้ข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดภูมิภาคบุรีลังให้กรมป่าไม้พิจารณา
ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของกรมป่าไม้ ตามนัยมาตรา ๕
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร กรมป่าไม้จึงมีหน้าที่ใช้ดุลพินิจว่า
สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้ยื่นคำขอหรือไม่ สำหรับกรณีตามอุทธรณ์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการดำเนินการ
เรื่องที่มีการร้องเรียนยังอยู่ในขั้นการสอบข้อเท็จจริงมิใช่การสอบสวนทางวินัย ประกอบกับเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณา
ของกรมป่าไม้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์
ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในขั้นนี้ยังไม่สมควรเปิดเผย
ฉบับนี้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ

หัวหน้าคณะกรรมการที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นางอธิดา ศรีไฟพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจันกิ

กรรมการ

นายพูลประโภชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการผู้รับผิดชอบจำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖/๒๕๕๑**

**เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ และสำนักงานประกันสังคม
เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเพิกถอนผู้ประกันตน**

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ และสำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ หนังสือลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๒ ฉบับ ถึงเลขานุการสำนักงานประกันสังคม และผู้อำนวยการกองเงินสมบท สำนักงานประกันสังคม และหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ คือ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้ทำการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนของผู้อุทธรณ์คือผู้ใดบ้าง
๒. คำสั่งหรือหนังสือเรียนหรือแนวทางการปฏิบัติตามภายใต้สำนักงานประกันสังคมที่เกี่ยวกับการเพิกถอนกรรมการผู้จัดการออกจากเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๓๓
๓. หนังสือเวียนหรือคำสั่งยกหรืออยู่ติดการเพิกถอนดังกล่าว
๔. หนังสือเลขที่ รง ๐๖๐๔/ว. ๑๖๔ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐
๕. แนวทางการขึ้นทะเบียนกรรมการผู้จัดการเป็นผู้ประกันตนในปัจจุบัน (และเริ่มใช้ตั้งแต่เมื่อใด)

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ มีหนังสือ ที่ รง ๐๑๒๑/๘๖๖๒ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ว่าอาจให้ข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ เนื่องจากคดีของผู้อุทธรณ์อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลแพ่ง คดีหมายเลขดำ ที่ ๔๐๖/๒๕๕๐ และคดีอื่นๆ (ถ้ามี) สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ จึงให้ข้อมูลและเอกสารตามคำสั่งศาลเท่านั้น และสำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ที่ รง ๐๖๐๔/๑๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๑ ว่าหนังสือสำนักงานประกันสังคม ที่ รง ๐๖๐๔/ว.๑๖๔ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ฝ่ายเดียวกันเป็นข้อมูลที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๕ (๓) จึงไม่สามารถมอบให้ได้ สำหรับเอกสารทางราชการอื่นๆ ตามที่ขอ สำนักงานประกันสังคมมิได้จัดทำไว้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ และลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ และสำนักงานประกันสังคมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายเห็นว่า หนังสืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นอุทธรณ์การขอข้อมูลข่าวสารอย่างเดียวกันกับหนังสืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ จึงมีผลต่อรวมเรื่องเป็นอุทธรณ์เรื่องเดียวกัน และได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์

และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท ร. และได้เคยขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๗ ในฐานะผู้อุทธรณ์เป็นลูกจ้างของบริษัท ร. ต่อมาสำนักงานประกันสังคมได้เพิกถอนการเป็นผู้ประกันตนของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๔ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมและผู้อำนวยการกองเงินสมทบ สำนักงานประกันสังคม และลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้ทำการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนของผู้อุทธรณ์คือผู้ใดบ้าง

๒. คำสั่งหรือหนังสือเวียนหรือแนวทางการปฏิบัติงานภายในของสำนักงานประกันสังคมที่เกี่ยวกับการเพิกถอนกรรมการผู้จัดการออกจากเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๓๓

๓. หนังสือเวียนหรือคำสั่งยกเลิกหรือยุติการเพิกถอนดังกล่าว

๔. หนังสือเลขที่ รบ ๐๖๐๔/ว.๑๐๔๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐

๕. แนวทางการขึ้นทะเบียนกรรมการผู้จัดการเป็นผู้ประกันตนในปัจจุบัน (และเริ่มใช้ตั้งแต่มื่อใด)

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอได้เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีคดีความกับสำนักงานประกันสังคมและตำรวจต่อศาล และสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งศาลได้มีหมายเรียกพยานมาให้ปากคำแล้ว อีกทั้งเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ได้ชี้แจงว่า รายการที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๗ คุ้มครองลูกจ้าง ไม่คุ้มครองนายจ้าง นายจ้างจะขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนไม่ได้ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการมีฐานะเป็นนายจ้างมิใช่ลูกจ้าง เมื่อมีผู้มาขึ้นเอกสารตามแบบเจ้าหน้าที่ก็จะดำเนินการบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ โดยเจ้าหน้าที่ได้บันทึกว่าผู้อุทธรณ์เป็นลูกจ้าง ต่อมาผู้อุทธรณ์ป่วย และได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล สำนักงานประกันสังคมไม่จ่ายเงินให้เนื่องจากตรวจสอบแล้วพบว่าผู้อุทธรณ์มิใช่ลูกจ้าง จึงได้เพิกถอนการเป็นผู้ประกันตนของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ถึงฟ้องเจ้าหน้าที่ประกันสังคมต่อสำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้เนื่องจากเป็นการดำเนินการภายในของหน่วยงาน อีกทั้งการเปิดเผยอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ประกันสังคม รายการที่ ๒ ไม่มีกรณีกรรมการผู้จัดการ แต่มีกรณีลูกจ้างซึ่งสามารถเปิดเผยได้ รายการที่ ๓ ๔ และ ๕ ไม่มีผู้อุทธรณ์จัดอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ และสำนักงานประกันสังคมดังกล่าว

ในทั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ มีหนังสือ ที่ รบ ๐๖๗๑/๑๐๔๖/กม ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๐ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า รายการที่ ๑ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ เพ้นว่า เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติงานในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ มิได้มีพฤติกรรมจงใจหรือประมาทเลินเล่อให้ผู้ใดได้รับความเสียหาย ดังนั้น หากมีการฟ้องร้องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ฟ้องต้องฟ้องร้องหน่วยงาน คือ สำนักงานประกันสังคมเท่านั้นตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ ไม่สามารถจัดทำให้ได้ตามที่ร้องขอ เนื่องจากหนังสือดังกล่าว สำนักงานประกันสังคมมีวัตถุประสงค์ให้ใช้เฉพาะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ และดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๙ ระบุว่า หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ คือ

(๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้ง และคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

(๒) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระบวนการถึงลิขิหน้าที่ของเอกชน สำหรับรายการที่ ๔ คือ หนังสือเลขที่ รบ ๐๖๐๔/ว. ๑๐๔๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐ นั้น ไม่เข้าลักษณะตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๙ (๑) และ(๔) เนื่องจากหนังสือดังกล่าวใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นแนวทาง

กำหนดให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๗๓ และเป็นข้อมูลที่มุ่งจะให้ใช้ปฏิบัติงานภายใต้ส่วนกิจกรรมประกันสังคมเพื่อให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์แก่นายจ้างและลูกจ้าง โดยไม่มีจุดประสงค์ให้บุคคลภายนอกนำไปใช้ในการใดๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้ ดังนั้น ส่วนกิจกรรมประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ จังหวัดเชียงรายเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธิณูณ์โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๑) ซึ่งระบุว่าหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยความเห็นหรือคำแนะนำนำways ในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องส่วนกิจกรรมประกันสังคมต่อศาลแรงงานกลาง ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินคดีของศาลฎีกา และผู้อุทธรณ์เห็นว่าส่วนกิจกรรมประกันสังคมได้เบิกความต่อศาลเป็นเท็จ เพราะขณะเบิกความได้มีหนังสือยกเลิกการเป็นผู้ประกันตนของกรรมการผู้จัดการออกจากการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๗๓ มาตรา ๗๓ แล้ว และผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอเอกสารจากศาลด้วยแล้ว สำหรับคดีในศาลแพ่งนั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นคู่ความกับส่วนกิจกรรมประกันสังคม แต่เป็นคดีที่ผู้อุทธรณ์ฟ้องแพทที่ไม่ยอมรักษาผู้อุทธรณ์ เนื่องจากส่วนกิจกรรมประกันสังคมอ้างว่าผู้อุทธรณ์มิใช่ลูกจ้างตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๗๓ จึงทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่มีสิทธิ์ได้รับค่าตอบแทนและถูกเพิกถอนจากการเป็นผู้ประกันตน สำหรับเหตุผลในการร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็เพื่อต้องการตรวจสอบความผิดพลาดเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประกันตนของส่วนกิจกรรมประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธิณูณ์รายการที่ ๒ คือ คำสั่งหรือหนังสือเรียนหรือแนวทางการปฏิบัติงานภายใต้ส่วนกิจกรรมประกันสังคมที่เกี่ยวกับการเพิกถอนกรรมการผู้จัดการออกจากการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๗๓ มาตรา ๗๓ ตาม สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ ชี้แจงว่า คำสั่งหรือหนังสือเรียนดังกล่าวมีกรณีลูกจ้างซึ่งสามารถเปิดเผยได้ แต่กรณีที่เกี่ยวกับกรรมการผู้จัดการไม่มี สำหรับรายการที่ ๗ คือ หนังสือเรียนหรือคำสั่งยกเลิกหรือยุติการเพิกถอนดังกล่าว และรายการที่ ๘ คือ แนวทางการขึ้นทะเบียนกรรมการผู้จัดการเป็นผู้ประกันตนในปัจจุบัน (และเริ่มใช้ตั้งแต่เมื่อใด) สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ ชี้แจงว่าไม่มีข้อมูล จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เขื่อนตามที่ส่วนกิจกรรมประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ ชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับรายการที่ ๑ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ซึ่งทำการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนของผู้อุทธรณ์ว่าเป็นผู้ใดบ้าง สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ ชี้แจงว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้เนื่องจากเป็นการดำเนินการภายในของหน่วยงาน อีกทั้งการเปิดเผยอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ประกันสังคมนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปอย่างถูกต้องไปร่วมใส อันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ แต่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ในการปกป้องสิทธิของตน และรายการที่ ๔ คือ หนังสือเลขที่ ลง ๐๖๐๔/ว. ๑๐๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ ชี้แจงว่าไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยความเห็นหรือคำแนะนำในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๑) นั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่กำหนดให้ลักษณะพิเศษที่เกี่ยวกับการพิจารณาขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนที่มีฐานะเป็นนายจ้างและลูกจ้างในบุคคลเดียว ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นคู่สืบทอดหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธิณูณ์รายการที่ ๑ และ ๔ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในอุตสาหกรรม จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ผู้ทำการตรวจสอบการซื้อขายเบียนผู้ประกันตนของผู้อุทธรณ์ร่วมเป็นผู้ได้บ้างและให้สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๙ รวมทั้งสำนักงานประกันสังคมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ หนังสือเลขที่ รง ๐๖๐๔/ว.๐๐๔๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เทือไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรมรักษ์ การพิชัยรุ้ง

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาครัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายธีกรหาญ โถมรตักดี

กรรมการ

ศาสตราจารย์ บรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ

นายสมยศ เทือไทย ลาອุปสมบทเงjmีได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๐

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิชาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๙/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ฉบับที่ ๔๕(๒)/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง

๒. เอกสารทุกฉบับที่ปรากฏในสำนวนการสอบหาข้อเท็จจริงของเรื่องร้องเรียนตามข้อ ๑

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

๔. หนังสือรายงานการสอบข้อเท็จจริงของรองอธิการบดีฝ่ายบริหารที่ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ฉบับที่ส่งให้แก่รองศาสตราจารย์ ร. และพ้นเอกสาร ๑.

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้หนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๗/๑๙๗ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๑) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนวนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดข้อความบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิชาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และรองศาสตราจารย์ ร. มีกรณีร้องเรียนกล่าวหาว่าห้ามกันและกันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจึงมีคำสั่ง ฉบับที่ ๔๕ (๒)/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงแก่บุคคลทั้งสอง คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงทำการสอบสวน แล้วจัดทำรายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริงขึ้น ๑ ฉบับ สรุปความได้ว่า คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นไปตามข้อร้องเรียนทั้งสองกรณี ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการสอบหาข้อเท็จจริงดังกล่าวจำนวน ๔ รายการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์จำนวน ๒ รายการ คือ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เนื่องในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในทั้งการพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จัดส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณา เปรียบเทียบกับข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งได้มีการปกปิดข้อความบางส่วน พบว่า ข้อความส่วนที่มีการปกปิดคือข้อความที่เกี่ยวกับการสอบหาข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียน

รองศาสตราจารย์ ร. และรายที่ขอของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดือ ชื่อคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง ชื่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง กับการสอบสวนและชื่อนิติกรที่ทำหน้าที่สรุปสำนวน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบหาข้อเท็จจริงเรื่องที่ผู้อุทธรณ์และรองศาสตราจารย์ ร. ร้องเรียนกล่าวหาซึ่งกันและกันได้ดำเนินการ เสิร์จสื้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประศิลธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเรื่องที่ร้องเรียนเป็นการกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ถูกต้องในประเด็นการรับและเบิกจ่ายเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาของคณะรัฐศาสตร์จำนวน ๑ ล้านบาท และการพิจารณาหัวข้อวิทยานิพนธ์และแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา อีกทั้งผู้ร้องเรียนก็ทราบดีอยู่แล้วว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการสอบหาข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ส่วนเอกสารที่มีการกำหนดขั้นความลับไว้ก่อนเข้ากลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่กฎหมายกำหนดให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ นั้น การกำหนดขั้นความลับดังกล่าวไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยประกอบกับการสอบหาข้อเท็จจริงในกรณีนี้ได้ดำเนินการเสิร์จสื้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนย่อมแสดงถึงความโกรธใส่ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๔ รายการ แก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ได้ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีข้อมูลข่าวสารลับของบุคคลของรองศาสตราจารย์ ร. รวมอยู่ด้วย ดือ เงินเดือน ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์อื่นๆ การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้ลบหรือปกปิดข้อมูลในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารลับของบุคคล พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายบัจ្យกวัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นายพีรพล ไตรพาตวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรชัย พันธุ์มงคล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นางแண่งน้อย วิศาลโยธิน

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมีได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๔/๒๕๕๘**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลทับกฤษเกี่ยวกับภาระการเบิกจ่ายเงิน
งบประมาณ ปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๘

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลทับกฤษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์และพวกร่วมกันฟ้องวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงเทศบาลตำบลทับกฤษ
จังหวัดนครศรีธรรมราช ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ สำเนาภาระการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของเทศบาลตำบลทับกฤษตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ - ๒๕๔๘

รายการที่ ๒ สำเนาภาระการเบิกจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลทับกฤษ

เทศบาลตำบลทับกฤษ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่ามีเรื่องที่ยังอยู่ในการพ้องร่องในคดีอาญา ในคดีละเมิดทางแพ่ง และคดีสอบสวนทางวินัยซึ่งยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้นและอ้างบทบัญญัติมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) มาตรา ๑๖ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาประกอบการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ เทศบาลตำบลทับกฤษได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและคำชี้แจงเป็นหนังสือของเทศบาลตำบลทับกฤษ คำชี้แจงด้วยว่าจากของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินได้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารการเบิกจ่ายงบประมาณของเทศบาลตำบลทับกฤษซึ่งในเบื้องต้นพบว่าเงินงบประมาณหายไปประมาณสองล้านกว่าบาท โดยไม่มีหลักฐานภูมิการเบิกจ่ายเงินจึงมีการแจ้งให้อำเภอชุมแสงตรวจสอบ หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลทับกฤษได้ค้นหาภูมิการเบิกจ่ายเงินเพื่อแสดงหักล้างจำนวนเงินที่หายไป จนเหลือจำนวนเงินที่ยังไม่มีหลักฐานแสดงการเบิกจ่ายอีกสองแสนกว่าบาทโดยอ้างว่าภูมิการเบิกจ่ายเงินสูญหาย เนื่องจากเกิดอุทกภัยในพื้นที่ สำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินจึงสรุปผลการตรวจสอบว่ามีการทุจริตเงินงบประมาณสองแสนกว่าบาทและส่วนเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณา โดยยังอยู่ระหว่างการดำเนินการอยู่

ในการพิจารณาเกี่ยวกับคำขอข้อมูลตามอุทธรณ์ เทศบาลตำบลทับกฤษได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปว่า คณะกรรมการการบริหารข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลทับกฤษได้พิจารณาเห็นว่าผู้อุทธรณ์ขอสำเนาภูมิการเบิกจ่ายเงินงบประมาณตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นจำนวนมากโดยไม่เหตุผลอันสมควรในคำอนันต์ผู้ขอให้เหตุผลเพื่อการศึกษาข้อมูลนำไปชี้แจงต่อประชาชน แต่สำเนาภูมิการเบิกจ่ายเงินในแต่ละปีรวมทั้งเอกสารประกอบมีจำนวนมาก เป็นการสร้างภาระให้กับเจ้าหน้าที่ จึงมีมติให้แจ้งผู้อุทธรณ์ระบุจะเจาะจงว่าต้องการสำเนาภูมิการเบิกจ่ายงบประมาณโครงการใดบ้างในแต่ละปีพร้อมเหตุผลที่ขัดเจน เทศบาลตำบลทับกฤษยินดีให้สำเนาโดยผู้อุทธรณ์ต้องชำระค่าค่าใช้จ่ายเอกสาร

ตามระเบียบของพระราชนูญญาติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนผู้อุทธรณ์ขึ้นแจ้งข้อเท็จจริงด้วยว่าสู่ปัจจุบัน เหตุผลที่บ่อนข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เนื่องจากผู้อุทธรณ์ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ทราบว่าในระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๔๘ เทคบาลทำงานทับกฤษไม่ได้ประสบปัญหาอุทกวัยจนต้องเคลื่อนย้ายเอกสารแต่ยังคงมีข้ออ้างของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ถูกต้อง และผู้อุทธรณ์ยังสงสัยว่าอาจมีการทำภัยการเบิกจ่ายเงินงบประมาณปลอมหรือมีการแก้ไขจำนวนเงินในภัยการเบิกจ่ายเงินงบประมาณอันแท้จริงให้จำนวนเงินสูงขึ้นโดยมิชอบเพื่อนำมาหักล้างกับจำนวนเงินที่หายไป เป็นเหตุให้สำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินสุ่มผลการตรวจสอบว่ามีการทุจริตเงินงบประมาณอยู่สองแสลงกว่าบาทผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสมาชิกสภากเทศบาลทำงานทับกฤษจึงประสงค์จะขอตรวจสอบภัยการเบิกจ่ายเงินงบประมาณว่ามีการเบิกจ่ายเงินถูกต้องตามความเป็นจริงหรือไม่ หากพบว่ามีการปลอมแปลงภัยการเบิกจ่ายเงินงบประมาณก็จะร้องเรียนต่อสำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินต่อไป แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่าภัยการใดที่เจ้าหน้าที่ที่ทำปลอมเงิน หรือภัยการใดที่เจ้าหน้าที่แก้ไขจำนวนเงินในภัยการโดยมิชอบ ผู้อุทธรณ์ซึ่งไม่อาจระบุให้ชัดเจนได้ว่าประสงค์ขอสำเนาภัยการเบิกจ่ายงบประมาณโครงการใดบ้าง จึงยืนยันว่าต้องการสำเนาภัยการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ทั้งหมด

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากจะเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินงานในปีงบประมาณประจำปีต่อๆ ของเทศบาลทำงานทับกฤษและยังประกอบด้วยแผนงาน โครงการและงบประมาณรายจ่ายประจำปีซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบตามมาตรฐาน ๙ (๗) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีรายละเอียดข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับงานจัดซื้อจัดจ้าง งบเงินงบประมาณ วิธีซื้อหรือจ้าง รายชื่อผู้ซื้อเสนอราคาและราคาที่เสนอ ผู้ได้รับการตัดเลือกและราคา และเหตุผลที่ตัดเลือกผู้ซื้อเสนอราคารายหนึ่งโดยสรุป ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยอยู่แล้วตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ (๙) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งข้อมูลรายละเอียดอื่นๆ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภากเทศบาลทำงานทับกฤษ จึงมีเหตุอันควรทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อปกป้องประโยชน์ได้เสียของหน่วยงานและประชาชน เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานด้วย จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลทำงานทับกฤษ จังหวัดนครสวรรค์ เปิดเผยและตัดสำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะกรรมการที่ ๔

นายจำรง เกษมลักษณ์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉั่วเฉิม

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุณยะวัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนักงานอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๑

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๔๑

๓๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๙/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านเลน จังหวัดพะรนนครศรีอยุธยา
เกี่ยวกับการสอบถามข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: เทศบาลตำบลบ้านเลน จังหวัดพะรนนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ที่เป็นเจ้าของร้านบางปะอินการช่าง และมีอาคารตั้งอยู่ท่าทางเดียงสถานอันนุบาล เทศบาลตำบลบ้านเลนได้รับแจ้งจากเทศบาลตำบลบ้านเลนให้ไปให้ปากคำกรณีนาง น. ผู้จัดการสถานอันนุบาลเทศบาล ตำบลบ้านเลน รายงานเทศบาลตำบลบ้านเลนว่ามีการพ่วงสายไฟฟ้า น้ำประปา และสัญญาณโทรศัพท์คันของสถานอันนุบาลฯ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองเป็นผู้ถูกกล่าวหาและได้รับความเสียหายจึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงปลัดเทศบาล ตำบลบ้านเลน เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลสอบและเอกสารการสอบถามข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว

เทศบาลตำบลบ้านเลนมีหนังสือ ที่ อย ๖๑๐๑/๗๑ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่ารายงานของนาง น. และเอกสารการสอบถามข้อเท็จจริงเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทความเห็นหรือ คำแนะนำภายนอกห้องเรียนในการดำเนินการเรื่องที่เรื่องได ซึ่งการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย ของนาง น. และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความสับสนพิจารณา ๑๕ วาระที่มี (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจากอาจมีการใช้ข้อมูลข่าวสารของราชการดำเนินการทางอาญาและทางแพ่ง แก่เจ้าหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐ เนื่องจากมีการใช้ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการแก่ผู้อุทธรณ์ได

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านเลน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นาง น. พนักงานสถานอันนุบาล ตำแหน่งผู้จัดการสถานอันนุบาล ได้เข้าดำเนินการด้วย ผู้จัดการสถานอันนุบาลเทศบาลตำบลบ้านเลนในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน สังเกตพบว่าสถานอันนุบาลฯ กระแสรไฟฟ้าตอก ต้นบ่ออย และค่าไฟฟ้าในแต่ละเดือนมียอดเรียกเก็บเงินมากกว่าสี่พันบาทซึ่งสูงผิดปกติเมื่อเทียบกับสถานอันนุบาลอื่นที่ใน น. ได้เคยปฏิบัติงานและมีการใช้คุปกรณ์เครื่องไฟฟ้าใกล้เคียงกัน จึงได้ทำการตรวจสอบหาเหตุของปัญหาดังกล่าว และพบว่า มีเหตุอันน่าเชื่อได้ว่ามีการพ่วงสายไฟฟ้า น้ำประปา และสัญญาณโทรศัพท์คันจากสถานอันนุบาล จึงได้มีบันทึกลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบ้านเลน เพื่อรายงานถึงความผิดปกติดังกล่าว

เทศบาลตำบลบ้านเลนได้มีคำสั่ง ที่ ๑๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบและเม็ด โดยคณะกรรมการชุดดังกล่าวได้เรียกผู้เกี่ยวข้องรวมถึงผู้อุทธรณ์มีมาตรการตั้งอยู่ท่าทางเดียงสถานอันนุบาล ไปให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองและนาง น. เคยมีสาเหตุความไม่พอใจกันมาก่อนในกรณีรถของนาง น. ซึ่งจอดอยู่หน้าร้าน ของผู้อุทธรณ์ถูกกฎหมายขัด จึงเป็นผลให้นาง น. กล่าวหาตนเองในเวลาต่อมาว่าได้กระทำการลักไฟฟ้า น้ำประปา และพ่วง สัญญาณโทรศัพท์คันจากสถานอันนุบาล ผู้อุทธรณ์ถึงได้สืบหนังสือเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลสอบและเอกสารการสอบถามข้อเท็จจริง

จากเทศบาลฯ โดยเทศบาลฯ ได้แจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าพยานหลักฐานไม่พอรับฟังได้ว่ามีการพ่วงสายไฟฟ้า น้ำประปา และได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการพ่วงไฟฟ้า น้ำประปา และสัญญาณโทรศัพท์ทั้งสองงาน น. ซึ่งมีเงื่อนไขทางกฎหมายในส่วนของการดำเนินการตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ เป็นตามปกติของผู้ดูแลสถานที่สาธารณะที่ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ดูแลการดำเนินงานของสถานที่สาธารณะให้เป็นไปตามระเบียบ แบบแผนของทางราชการ และเมื่อพบความผิดปกติอันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ ก็มีหน้าที่ต้องรายงานผู้ดูแลบัญชาให้ทราบเพื่อดำเนินการได้ฯ ใน การปกป้องผลประโยชน์และทรัพย์สินของราชการ และจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏเป็นที่น่าเชื่อได้ว่า หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลนี้บุคคลใดได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเทียบเคียงตามตัวแปรรูปนี้ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำการผิดเดือน ได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจลั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้องพยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่างให้ต้องรับภัยหรือความไม่สงบรวมทั้งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียนหรือการเป็นพยานหรือการให้ข้อมูลนั้น อีกทั้งกรณีมีผลการสอบข้อเท็จจริงก็มีได้ยืนยันว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้พ่วงสายไฟฟ้าและน้ำประปา มีแต่การพ่วงสัญญาณโทรศัพท์ดังนั้น จึงไม่ถือว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหาย และทางเทศบาลดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว หากเปิดเผยการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมด ต่อไปก็อาจจะไม่มีบุคคลใดกล้าร้องเรียนหรือให้การเป็นพยานเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของราชการ ซึ่งย่อมจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๙) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของผู้อุทธรณ์เปรียบเทียบกันแล้ว การที่เทศบาลดำเนินการมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มากะรณีต

กรรมการ

นางอิตา ศรีไพรรณ

กรรมการ

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจันปัจจันกิจ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๐/๒๕๕๑**

**เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านโต้นเกี่ยวกับหนังสือสั่งการของ
กระทรวงมหาดไทย**

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลบ้านโต้น จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ และวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงเทศบาลตำบลบ้านโต้น เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักฐานโครงการก่อสร้างพัฒนาที่ดินและป้องกันตลิ่งตามลำน้ำชี สำเนาถูกการเปิดเงิน สำเนาเอกสารรับเงินและเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

เทศบาลตำบลบ้านโต้นมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้นหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่สั่งการให้ห้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำที่อยู่อาศัยให้กับราษฎรที่มีรายได้น้อยและไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองโดยแจ้งว่าหนังสือดังกล่าวสูญหาย ซึ่งเทศบาลตำบลบ้านโต้นอยู่ระหว่างประสานขอสำเนาหนังสือดังกล่าวจากกระทรวงมหาดไทย หากเทศบาลตำบลบ้านโต้นได้รับสำเนาหนังสือแล้วจะส่งให้ผู้อุทธรณ์โดยเร็ว

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงเทศบาลตำบลบ้านโต้นเพื่อติดตามขอทราบผลความคืบหน้าเรื่องการขอสำเนาหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย ต่อมาเทศบาลตำบลบ้านโต้นมีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แจ้งผู้อุทธรณ์ให้ไปรับทราบข้อมูลรายละเอียดด้วยตนเองในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เวลา ๑๐.๐๐ น. ที่ห้องน้ำยากราชมนตรี ตำบลบ้านโต้น แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ไปตามนัด และมีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าไม่ต้องการทราบรายละเอียดในเรื่องนี้ แต่ต้องการหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยที่ยังไม่ได้รับเท่านั้นแม้ว่าผู้อุทธรณ์จะไปรับทราบรายละเอียดตามแจ้งดังกล่าวจากนายกเทศมนตรี ก็อาจพูดคุยกันไม่รู้เรื่องเนื่องจากไม่มีผู้บังคับบัญชาจากอำเภอพระยีน หรือจากจังหวัดขอนแก่นเป็นคนกลางเพื่อดำเนินการให้ ผู้อุทธรณ์จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการสั่งการให้เทศบาลตำบลบ้านโต้นจัดส่งสำเนาหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยให้แก่ผู้อุทธรณ์

ต่อมาเทศบาลตำบลบ้านโต้นมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยตามที่ร้องขอไว้โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔)

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยว่าจากของผู้แทนเทศบาลตำบลบ้านโต้น คำชี้แจงด้วยว่าจากของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๔ กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือสั่งการให้ห้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินโครงการจัดทำที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยโดยให้ดำเนินการจัดทำผู้บริจากที่ดินหรือจัดซื้อที่ดินตามระเบียบพัสดุเพื่อดำเนินโครงการแต่เทศบาลตำบลบ้านโต้นไม่สามารถจัดทำที่ดินบริจากได้ จึงได้ดำเนินโครงการในพื้นที่สาธารณประโยชน์

“โคงป่าข้าราชการณประโยชน์” ตำบลบ้านโน้น และได้ดำเนินการแล้วเสร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อกฎหมายว่าสารที่เยียกันหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยในเรื่องดังกล่าว ในหัวการพิจารณาเกี่ยวกับค่าของข้อมูลตามอุทธรณ์ ผู้แทนเทศบาลตำบลบ้านโน้นที่แจงข้อเท็จจริงด้วยว่าจากสรุปว่า เทศบาลตำบลบ้านโน้นได้ตรวจสอบแล้วพบว่าได้ให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์ครบถ้วนแล้ว แต่เนื่องจากเทศบาลตำบลบ้านโน้นเข้าใจคลาดเคลื่อนว่ามีหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย อีกหนึ่งฉบับที่สูญหายไป จึงแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าอยู่ระหว่างการขอสำเนาหนังสือที่สูญหายจากการของกระทรวงมหาดไทยและจะจัดส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์ภายหลัง แต่หลังจากที่ตรวจสอบแล้วพบว่าไม่มีหนังสือสั่งการใดๆ นอกจากนี้จากที่ได้ให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว เทศบาลตำบลบ้านโน้นจึงปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลว่าสารที่ดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้แทนเทศบาลตำบลบ้านโน้นยืนยันว่าหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยที่สั่งการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินโครงการจัดทำที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยนั้น เทศบาลตำบลบ้านโน้นได้สำเนาให้ผู้อุทธรณ์เท่าที่มีไปแล้ว และไม่มีหนังสือสั่งการใดๆ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวอีกแต่อย่างใด

ส่วนผู้อุทธรณ์แจงข้อเท็จจริงด้วยว่าจากสรุปว่า เหตุผลที่ขอข้อมูลว่าสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบว่าเทศบาลตำบลบ้านโน้นได้ดำเนินการถอนสภาพที่ดินสาธารณะประโยชน์ดังกล่าวตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือไม่ และต้องการสำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่สั่งการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำที่อยู่อาศัยให้กับรายได้น้อยและไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองเพื่อทราบรายละเอียดของหนังสือดังกล่าวว่ากระทรวงมหาดไทยสั่งการไว้อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อให้ประกอบการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลบ้านโน้น เกี่ยวกับการก่อสร้างที่พักอาศัยร่วมกับการโดยถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ และผู้อุทธรณ์ยืนยันว่าต้องการสำเนาหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเมื่อคำนี้แจ้งของผู้แทนเทศบาลตำบลบ้านโน้นปรากฏว่าการณ์นี้เป็นการที่หน่วยงานใดได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลว่าสาร แต่เป็นกรณีที่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลว่าสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาภินิจลักษณะคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยก็สามารถใช้สิทธิขอกล่าวโทษที่ข้อมูลว่าสารดังกล่าวตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ อนุมัติการเปิดเผยข้อมูลว่าสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำริบบิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะกรรมการฯ

นายจำรง เอสิมพัตร

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวต ฉั่วเฉิม

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุณยะวัฒน์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๑/๒๕๕๐**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดินเกี่ยวกับแบบบันทึกเสียงการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ส. กรรมการผู้จัดการ มีหนังสือ ที่ ทพพ. ๐๒๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงกรมที่ดิน ขอทราบผลการพิจารณา ตลอดจนรายงานการประชุม แบบบันทึกเสียง และเอกสารรวมทั้งข้อมูล ในข้อพิจารณาทั้งหมด กรณีผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับสัมปทานที่ดิน ณ อำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๐ และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ให้สัมปทานที่ดินแก่บริษัทฯ เป็นเวลา ๕๐ ปี แต่ยังไม่ได้รับการติดต่อ เพื่อลงนามในสัมปทานบัตรแต่อย่างใด

กรมที่ดินมีหนังสือ ที่ ทพ. ๐๔๑.๗/๒๕๗๐ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับแบบบันทึกเสียงการประชุม จำนวน ๓ ครั้ง โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจาก

๑. บริษัทฯ ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากการรายงานการประชุมทั้งหมด ซึ่งมีความสมบูรณ์เพียงพอครบถ้วนแล้ว ไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากแบบบันทึกเสียงการประชุมอีก

๒. ข้อมูลที่ขอให้เปิดเผยนั้นมีการพาดพิงกระบวนการที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. ข้อมูลในแบบบันทึกเสียงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำของผู้เข้าประชุมเพื่อนำเสนอต่อกomite ในการพิจารณา เกี่ยวกับการให้สัมปทานบัตร รวมทั้งเป็นข้อความที่ไม่เป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสารไม่ประสงค์ให้นำไป เปิดเผยต่อผู้อื่น จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ทพพ. ๐๖๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกรมที่ดิน ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรัฐมนตรีให้ได้รับสัมปทานตามมาตรา ๑๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน บริเวณหมู่ที่ ๓ ตำบลทำท่าวงซ์ อำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี เมื่อที่ ๑๐ ໄร ๗๕ ตารางวา มีกำหนด ๕๐ ปี เพื่อประกอบกิจการทำเรือน้ำลึกและคลังสินค้า ในการดำเนินกิจการผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับอนุญาตตามทะเบียนและสร้างสิ่งล่วงล้ำสำนักในพื้นที่ที่จะได้รับสัมปทานต่อกรรมการคนสองทางน้ำและพาณิชนาวี และจากการตรวจสอบสภาพที่ดินจริงของเจ้าหน้าที่เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการโดยนาย ลีวังล้ำสำนักเจ้าหน้าที่รายงานว่าที่ดินมีสภาพไม่ตรงกับที่ระบุในโฉนดที่ดิน กล่าวดือ ไม่มีลักษณะเป็นพื้นที่ริมทะเลอันจะ อนุญาตให้ก่อเทหะและสร้างสิ่งล่วงล้ำสำนักได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีจึงมีคำสั่งให้แก้ไขโฉนดที่ดินให้ตรงกับที่มีการตรวจสอบ ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีเป็นจำเลยต่อศาล ซึ่งศาลจังหวัดชลบุรีและศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาให้ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้ชนะคดี ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา เมื่อเป็นผู้ชนะคดีผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอทราบผลการพิจารณา เพื่อลงนามในสัมปทานบัตร ในระหว่างนั้นเมียผู้ร้องเรียนว่าที่ดินตามโฉนดที่ดินที่บันทึกไว้บนสัมปทานนี้บางส่วนออกห้ามกันที่ดิน

ในเขตพระจุฑาธิราชฐานหรือพระราชวังเกาะสีหัง โดยผู้ร้องเรียนอ้างคำพิพากษาศาลจังหวัดบุรีในคดีหนึ่งที่ผู้อุทธรณ์มีได้เป็นคดุความ คดีดังกล่าวศาลมีคำพิพากษาให้เพิกถอนโฉนดที่ดินในส่วนพื้นที่ที่มีการร้องเรียนว่ามีการออกโฉนดที่ดินทับช้อนนั้น กรมที่ดินได้จัดการประชุมหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาเรื่องการขอรับสัมปทานของผู้อุทธรณ์และเรื่องที่ได้มีการร้องเรียนดังกล่าว รวม ๓ ครั้ง ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมมีความเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับที่ดินดังกล่าวได้เข้าสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมแล้ว จึงเห็นควรการลงนามในสัมปทานบัตรให้แก่บริษัท ท. (ผู้อุทธรณ์) ไว้ก่อน จนกว่าศาลมีคำพิพากษาที่สุด และให้กรมที่ดินประมวลเรื่องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทบทวนตามติดตามรัฐมนตรี ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการใช้สิทธิ์แจ้งและโட้แย้งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อไป

ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ผู้อุทธรณ์ซึ่งแจ้งด้วยวาจาว่า ได้รับข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอแล้ว ยกเว้นแบบบันทึกเสียงที่มีการประชุมเกี่ยวกับเรื่องนี้

ส่วนผู้แทนกรมที่ดินที่แจ้งด้วยวาจา แบบบันทึกเสียงการประชุมหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ขอรับสัมปทานและเรื่องที่มีการร้องเรียนนั้น การประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ กรมที่ดินไม่ได้ข้องใน การเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่สำหรับการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อจากผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งเป็นผู้แทนของหน่วยงานแจ้งว่า ไม่ประสงค์จะให้บันทึกไว้ในรายงานการประชุม การจัดทำรายงานการประชุมจึงไม่ปรากฏข้อความที่อภิปราย แต่ในแบบบันทึกเสียง การประชุมยังมีข้อความเลียงอยู่ คณะกรรมการที่ดินเห็นว่าคำอภิปรายบางส่วนเกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหาภักดิริย์ จึงไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ขอให้ผู้แทนกรมที่ดิน พิจารณาว่า เนพาะข้อความเสียงใดที่เห็นว่าไม่สามารถเปิดเผยได้ พร้อมทั้งเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อความดังกล่าวนั้น ผู้แทนกรมที่ดินขอรับกลับไปพิจารณา และต่อมาได้มีหนังสือ ที่ มหา ๐๕๑.๓/๒๖๖๖ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๑ จัดส่งข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แบบบันทึกเสียงการประชุมหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรณี บริษัท ท. ขอรับสัมปทานตามมาตรา ๑๗ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน จำนวน ๓ ครั้ง แบบบันทึกเสียงการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ และการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๑ นั้น ผู้แทนกรมที่ดินที่แจ้งว่าไม่ข้องที่จะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเพียงข้อความเสียงในแบบบันทึกเสียงการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑ เนพาะข้อความเสียงที่กรมที่ดินเห็นว่าไม่สมควรเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เพราะเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหาภักดิริย์ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้อภิปรายไม่ประสงค์ให้บันทึกไว้ในรายงานการประชุมอันเข้าลักษณะ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ข้อความเสียงที่ถูกบันทึกไว้เป็นการให้ความเห็นเกี่ยวกับที่ดินที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอรับสัมปทานและไม่ได้กล่าวถึงสถาบันพระมหาภักดิริย์โดยตรง จึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งให้เปิดเผยได้ตาม มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อที่ผู้แทนหน่วยงานของรัฐได้แจ้งต่อที่ประชุมว่า ไม่ประสงค์จะให้มีการบันทึกไว้ในรายงานการประชุมนั้น เป็นที่เข้าใจได้ว่า การให้ความเห็นของผู้แทนหน่วยงานของรัฐต่อการประชุมได้จากมีการกล่าวถ้อยคำที่แม้จะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาเรื่องที่ได้มีการประชุมนั้น แต่หากเปิดเผยต่อบุคคลภายนอก ที่ไม่ใช่ผู้เข้าร่วมประชุมอาจกล่าวหาว่าทางที่ดินที่ดินที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอรับสัมปทานและไม่ได้กล่าวถึงสถาบันพระมหาภักดิริย์โดยตรง จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่เมื่อไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ซึ่งหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งให้เปิดเผยได้ตาม มาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีตามอุทธรณ์ ผู้พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ของราชการและประโยชน์ของเอกชนคือผู้อุทธรณ์ประกอบกันแล้ว คณะกรรมการฯ เห็นพ้องด้วยกับความเห็นของกรมที่ดิน ที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมที่ดิน
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ดัง แบบบันทึกเลียงการประชุมหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรณีบริษัท ท.
ขอรับสัมปทานตามมาตรา ๑๗ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐
เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๐ และครั้งที่ ๓/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๐ โดยแบบบันทึกเลียงการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๐
ให้ผลหรือตัดตอนข้อความเลียงเฉพาะที่ผู้แทนหน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะให้บันทึกไว้ในรายงานการประชุมออก

นายสมยศ เธือไทย

หัวหน้าคณานุํ ๗

ศาสตราจารย์ บรีดี้ เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาครีตัน

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายชีกหาญ โถมรศักดิ์

กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ นายสมยศ เธือไทย ลาອุปสมบทจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๒/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหาร จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการจัดซื้อรายนั้นในระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบออนไลน์

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหาร จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ - กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ขอคัดสำเนาเอกสารหลักฐานของทางราชการที่มีการรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๑๐ รายการ ดังนี้

๑. ประกาศสอบราคาเพื่อซื้อรายนั้นในระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบออนไลน์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหาร
๒. เอกสารสอบราคาข้อ อ เลขที่ ๒/๒๕๕๑
๓. ใบเสนอราคาของบริษัท พ. พร้อมเอกสารหลักฐาน แคดตาล็อก และแบบพิมพ์เบี่ยงทั้งหมด
๔. ใบเสนอราคาของบริษัท ค. พร้อมเอกสารหลักฐาน แคดตาล็อก และแบบพิมพ์เบี่ยงทั้งหมด
๕. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเปิดของสอบราคา และบันทึกความเห็นผลการเปิดของคณะกรรมการที่พิจารณาคุณสมบัติเสนอ นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหาร
๖. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบพัสดุ พร้อมบันทึกความเห็นของคณะกรรมการที่เสนอ นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหาร

๗. ใบตรวจรับพัสดุของคณะกรรมการตรวจสอบพัสดุ

๘. หนังสือหารือขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหารถึงจังหวัดเชียงใหม่ กรณีบริษัท ค. ล่อมอบพัสดุมีรายละเอียดไม่ครบตามข้อกำหนดในสัญญา

๙. หนังสือตอบข้อหารือจากจังหวัดเชียงใหม่ กรณีตามข้อ ๘

๑๐. หนังสือขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหารแจ้งบริษัท ค. ให้แก้ไขเครื่องสูบน้ำให้ได้มาตรฐาน (รับรองมาตรฐาน) ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงนายอำเภอสันทราย ขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

อำเภอสันทรายมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๗๗/๑๖๗/๑๖๗๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ได้แจ้งให้องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหารพิจารณาแล้ว องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหารมีหนังสือ ที่ ขม ๙๖๐๑/๑๖๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ แจ้งผลการพิจารณา สรุปว่า ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดลอกเอกสาร โดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท พ. และในหนังสือขอข้อมูลข่าวสารมิไดระบุเหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ในการขอคัดสำเนา อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์อาจส่งผลกระทบต่อความลับหรือข้อมูลทางการค้า ข้อมูลทางเทคโนโลยีเช่นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง
มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญ
คู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหารออกประกาศลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง
สอบถามเพื่อข้อร้องที่บรรทุกน้ำแบบเนกประสงค์ จำนวน ๑ คัน และบริษัท พ. ได้เข้าร่วมในการเสนอราคาดังกล่าวด้วย
ต่อมาองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหารได้ทำสัญญาซื้อขายกับบริษัท ค. ผู้ชนะการเสนอราคา ตามสัญญาซื้อขายเลขที่ ๒/๒๕๕๐
ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ และมีการส่งมอบรถให้ตามสัญญา คณะกรรมการตรวจสอบแล้วรายงานว่าเครื่องสูบน้ำ
มีคุณสมบัติไม่ถูกต้องตามสัญญา คือ ไม่มีใบเอกสารรับรองว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการทดสอบและรับรองมาตรฐานสากลจาก
สถาบัน DIN, EN, BS, CE, UNI หรือ UL มีเพียงใบรับรองมาตรฐาน ISO 9001 เท่านั้น องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหาร
จึงมีหนังสือถึงห้องกิ่นคำภ់สันทรัพย์และคำภ់สันทรัพย์ว่าจะสามารถแก้ไขสัญญาดังกล่าวได้หรือไม่ และได้รับแจ้งว่า
ควรพิจารณาว่ามีส่วนต่างของราคาเครื่องสูบน้ำที่เป็นข้อพิพาทหรือไม่ หากมีและทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหาร
เสียประโยชน์ให้เรียกเงินคืนจากส่วนต่างนั้น นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหารจึงมีคำวินิจฉัยให้คณะกรรมการตรวจสอบ
พัสดุดำเนินการตรวจสอบพัสดุอีกครั้งหนึ่ง โดยส่วนใหญ่ในการหักค่าส่วนต่างค่าเครื่องสูบน้ำที่มีใบรับรองว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่
ผ่านการทดสอบและรับรองมาตรฐานสากลจากสถาบันที่ระบุ บันทึกเครื่องสูบน้ำที่มีใบรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล ISO 9001
ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารโดยอ้างว่าเป็นตัวแทนของบริษัท พ. ซึ่งได้เข้าร่วมเสนอราคาในการจัดซื้อดังกล่าวด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยด้วยการจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
ราชการลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๗ เรื่อง กำหนดให้ประกาศประการตราและประกาศสอบราคายอดหน่วยงานของรัฐที่หัวหน้า
ส่วนราชการลงนามแล้วเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยอยู่แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ
รายการที่ ๔ เป็นเอกสารที่ผู้เสนอราคาได้ยื่นต่อองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหารเพื่อประกอบการเสนอราคา จึงเป็นข้อมูล
ของเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของราชการและเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหารได้ใช้
ประกอบการพิจารณาตัดสินใจข้อร้องที่บรรทุกน้ำแบบเนกประสงค์ในเสนอราคาเป็นการระบุจำนวนเงินในการเสนอราคา
ต่อทางราชการ ส่วนเอกสารที่ยื่นประกอบในการเสนอราคา เช่น หลักฐานการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ในรับรองผลิตภัณฑ์
รวมทั้งแคตตาล็อกนั้น หลักฐานการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเป็นเอกสารழหันที่ประชาชนทั่วไปสามารถตรวจสอบได้
ส่วนใบรับรองผลิตภัณฑ์เป็นเอกสารที่กำหนดให้ผู้เสนอราคาต้องยื่นประกอบเพื่อใช้ตรวจสอบคุณสมบัติของสินค้า สำหรับ
แคตตาล็อกนั้นก็มีลักษณะเป็นเอกสารเผยแพร่ที่ผู้ประกอบกิจการตัดสินใจเสนอแก่ผู้สนใจเพื่อประกอบการตัดสินใจซื้อสินค้า
เอกสารดังกล่าวไม่มีข้อความอันเข้าลักษณะเป็นความลับ ข้อมูลทางการค้าหรือข้อมูลทางเทคนิคแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น
ตามมาตรา ๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ นั้น
เป็นเอกสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาจัดซื้อข้อร้องที่บรรทุกน้ำแบบเนกประสงค์ที่องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองหารได้ดำเนินการ
ไปตามประกาศสอบราคางวดวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ อันเป็นการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ เมื่อการจัดซื้อดังกล่าว
ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนจะเป็นการแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงาน
ของรัฐ และบุคคลไม่ว่าจะเป็นผู้ใดได้เสียหรือไม่ก็ตามย่อมให้สิทธิ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติราชการดังกล่าวได้ ข้อที่อ้างว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท พ. และ
มิได้ระบุเหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ในการขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารนั้น มิใช่เหตุตามพระราชบัญญัติที่หน่วยงาน

ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ อย่างไรก็ได้ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้องรวมอยู่ด้วย ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อธิการบดีทราบส่วนตำบลหนองหารเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้ลบหรือปกปิดข้อมูลในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายชัดภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางแสลงน้อย วิศวะโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรหาดวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรชัย พันธุ์มະผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ

วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑

